

'GEGREPEN EN GEDREVEN DOOR GODS LIEFDE'

IMPACT Toerustingdag 2014

Door: Mark Brussel

Hoe waardevol iets is beseft je vaak pas wanneer je het kwijtraakt. Neem onze gezondheid bijvoorbeeld. Een lang stuk kunnen wandelen, zelf je tanden poetsen, je veters strikken – we nemen het eigenlijk voor lief. Maar dat alles verandert wanneer we door ziekte aan bed gekluisterd zijn of door een ongeluk gehandicapt raken. Dan is gezondheid opeens écht een groot goed. Of stel, je hebt een goede opleiding achter de rug en het werk ligt voor het oprapen. Maar dan slaat de crisis toe, je raakt je baan kwijt en krijgt plotseling te maken met het UWV, sollicitatiebrieven en pijnlijke afwijzingen. Werk hebben leek een zekerheid, een vanzelfsprekendheid. Maar nu beseft je dat dit niet het geval was. Je was een gezegend mens toen je die baan had. Het blijkt telkens weer dat het voor ons mensen lastig is om te genieten van wat we hebben. Pas als iets wegvalt, komt vaak de echte waardering.

Helaas doet hetzelfde patroon zich voor in de geestelijke sfeer. Zo kennen we in ons land grote vrijheid om ons geloof te beleven en hebben we een Bijbel in onze eigen taal. Dit is zoals jullie weten voor veel volgelingen van Jezus in andere werelddelen geen realiteit. Zo worden 100.000 Christenen elk jaar gedood om hun geloof. En 180 miljoen mensen op deze wereld hebben geen enkel deel van de Bijbel in hun taal. Godsdienstvrijheid en het bezitten van een Bijbel in je moedertaal is een groot goed. Die verworvenheden hebben veel mensen het leven gekost. Ik denk aan de geallieerden die in de Tweede Wereldoorlog onze vrijheid bevochten en waarbij duizenden het leven lieten. Ik denk aan mannen zoals William Tyndale die in 1536 in Engeland gewurgd en daarna op de brandstapel werd gegooid alleen omdat hij de Bijbel uit het Grieks en Hebreeuws in het Engels had vertaald. Ook in de geestelijke wereld beseffen we niet half hoe rijk we zijn.

Zelfs de boodschap van Gods liefde kan ons op gegeven moment koud laten. 'God houdt van jou en Hij heeft Zijn Zoon gegeven om voor jouw zonden te sterven.' Hoe vaak hebben we dit al niet gehoord? En hoe vaak hebben we niet gedacht: 'dat weet ik nu wel, vertel me eens wat nieuws'? Het Evangelie, dat zo weergaloos is, zo grenzeloos mooi dat zelfs engelen begerig zijn om zich er in te verdiepen (*1 Tim. 1:11*) kan gemeengoed worden, vanzelfsprekend, en daardoor ondergewaardeerd. Net zoals in de aardse wereld verliezen we in de geestelijke wereld snel uit het oog hoe gezegend we zijn.

Het thema van deze dag is: '*Gegrepen en gedreven door Gods liefde*'. Ik zou me kunnen voorstellen dat dit voor veel ouders en kinderwerkers een niet erg attractief thema is. Het is zeker niet innovatief en catchy, meer standaard en basic. Maar laat je niet op het verkeerde been brengen. Dat je iets al eerder gehoord hebt wil nog niet zeggen dat je het niet nog een keer horen moet. Een vrouw zegt ook niet tegen haar man: 'ik wil dat je ophoudt met tegen me te zeggen dat je van mij

houdt, ik heb het nu al 100 keer gehoord, ik weet het nu wel'. Er zijn waarheden die je niet genoeg kunt horen omdat ze een reikwijdte hebben die veel verder gaat dan we beseffen.

Onze maatschappij wordt gedreven door wat nieuw is. Als iets 'oud' is wordt het snel afgeschreven, of het nu een mobiele telefoon is of je opa. De Bijbel schaamt zich er niet voor om zich te herhalen. Integendeel. Luister naar wat de apostel Petrus zegt in zijn tweede brief: 'Daarom zal ik niet nalaten u altijd aan deze dingen te herinneren, hoewel u ze weet' en verderop: 'Ik zal mij ook voortdurend beijveren dat u na mijn heengaan deze dingen in gedachten blijft houden' (2 Pet. 1:12,15). Het belangrijkste is niet dat we steeds nieuwe dingen leren (al is daar niets mis mee!), maar dat we in praktijk gaan brengen wat we al weten. Leren is repeteren.

En dus is het zonder schaamte dat vanmorgen de liefde van God centraal staat. Gods liefde voor ons is zo oneindig en zo krachtig en zo van toepassing dat we er nooit klaar mee zijn. Sterker nog, er is geen ding dat het hart van een ouder of kinderwerker zo zou moeten beroeren dan Gods liefde. Kinderwerker of ouder zijn naar Gods hart is 1) zelf ontvanger zijn van Gods liefde en 2) vol zijn van die liefde met 3) het brandende verlangen om die liefde door te geven aan de kinderen die jou zijn toevertrouwd. Je kunt prachtig onderwijsmateriaal hebben; je kunt je kinderen leren om hun Bijbel te lezen of naar de kerk te gaan, maar ook hier geldt: 'had ik de liefde niet, het baatte niets' (1 Kor. 13:3). Vanmorgen vraag ik je: ben jij gegrepen en gedreven door Gods liefde?

De 'liefde van God' is niet een abstract of zweverig concept. Het is zichtbaar en tastbaar geworden in een persoon, in Jezus Christus. *Romeinen 8:39*: 'Want ik ben ervan overtuigd dat noch dood, noch leven... noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, welke is in Christus Jezus' (NBG). Als iemand vraagt: 'wat is de liefde van God?', dan wijs je naar Jezus. 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn *eniggeboren Zoon* gegeven heeft' (*Joh. 3:16*). Daarmee heb je niet alles gezegd wat er te zeggen valt over Gods liefde, maar één ding is duidelijk: het brandpunt van Gods liefde, de essentie van Gods liefde vinden we in Jezus. Al Gods uitingen van liefde voor ons vloeien voort vanuit Hem (*2 Kor. 1:20*). Ik kan dus ook vragen: ben jij in jouw rol als ouder of kinderwerker gegrepen en gedreven door Jezus? Is Jezus het kloppend hart van jouw omgang met kinderen? Dit is waar ik vanmorgen met jullie over wil nadenken.

Dat doen we aan de hand van een Bijbelgedeelte uit *2 Korinthe 5*, en dan kijken we naar vers 11 t/m 21. In dit gedeelte spreekt Paulus over een bediening die hij, maar ook wij als gelovigen gekregen hebben. Kijk naar *vers 11*: 'bewegen wij de mensen tot het geloof'. *Vers 18*: God heeft ons met Zichzelf verzoend en ons 'de bediening van de verzoening gegeven'. *Vers 20*: 'Wij zijn dan gezanten namens Christus, alsof God Zelf door ons smeekt. Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen.' Je mag 'gezanten' ook vertalen met 'ambassadeurs'. Een ambassadeur vertegenwoordigt zijn eigen land in een ander land. Zo is het ook met ons. Wij zijn burgers van een hemels koninkrijk (*Fil. 3:20*). In deze wereld zijn we vreemdeling (*1 Pet. 2:11*) en hier vertegenwoordigen we onze Koning. Het punt dat Paulus hier wil maken is dat alle gelovigen dezelfde opdracht hebben gekregen om het verhaal van Jezus uit te delen. Dit is de context.

Maar het gaat me vanmorgen vooral om vers 14 en 15. 'Want de liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is.' Ik wil graag drie punten maken.

Het eerste punt is dit: je kunt Gods liefde niet uitdelen als je het niet eerst zelf ontvangen hebt. Voordat de liefde van Christus een weg naar buiten vindt, moet het eerst een weg naar binnen hebben gevonden. Kijk naar wat er in vers 13 staat: 'De liefde van Christus dringt ons, die tot dit oordeel gekomen is...'. Paulus maakt het duidelijk dat niet iedereen deze brandende, goddelijke liefde in zich. Niet iedereen heeft Jezus als het kloppend hart van hun leven. Het is een bepaalde groep ('ons'). En die groep is 'tot dit oordeel gekomen is'. Wat bedoelt hij met oordeel? De NBG zegt: inzicht gekomen zijn. De NBV zegt: overtuigd zijn geraakt. Overtuigd van wat? Overtuigd van dit: '...als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven'.

Waar heeft Paulus het over? De liefde van God zoekt een weg naar buiten in die mens die er eerst zelf van overtuigd is geraakt dat Jezus de straf die hij moesten dragen op Zich genomen heeft ('Eén voor allen gestorven'), en dat door wij door het geloof in Hem, met Hem gestorven en weer opgestaan zijn tot nieuw leven ('...dan zijn zij allen gestorven... een nieuwe schepping' – v. 14,17). Kort gezegd: het begint allemaal met jouw bekering. Jij moet gegrepen zijn door Gods liefde. Pas dan ben je ook in staat om die liefde uit te delen. Dat wil overigens niet zeggen dat niet-gelovigen geen liefde kunnen hebben, ze zijn immers beeldrager van God. Maar alleen de Christen heeft het in zich om Christus verheerlijkend lief te hebben. Alleen de Christen wil zielen winnen voor Jezus. Alleen de Christen wil Jezus centraal stellen. En dat alles is niet uit zichzelf maar door de Heilige Geest die hem gegeven is.

De verklaring hiervoor vinden we in *Romeinen 5:5*: '...omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is'. We ontvangen de Heilige Geest op het moment van onze wedergeboorte (*Rom. 8:9*) en Hij brengt met zich Gods liefde naar onze harten die wij weer kunnen uitdelen. Maar het startpunt is dat we eerst zelf deze liefde hebben ontvangen. Je kunt niet iets uitdelen wat je zelf niet bezit. We drinken eerst zelf uit de bron, om vervolgens uit diezelfde bron de kinderen te laten drinken. En daarmee komen we bij het tweede punt: de liefde van God kun je niet voor jezelf houden.

Paulus zegt: 'de liefde van Christus dringt ons'. De NBV zegt dat de liefde van Christus ons drijft. Het woord 'dringen of drijven' wordt gebruikt voor een nauw kanaal waar een schip door heen moet en voor een rund dat in een bepaalde positie gedreven wordt zodat de boer het dier een spuit kan geven. De liefde van God in ons, is zo groot, zo actief dat het naar buiten wil. Het zoekt een uitlaatklep. Het is als een vulkaan die tientallen jaren geslapen heeft en tot uitbarsting komt. Het is prachtig hoe de Willibrord vertaling het zegt: 'De liefde van Christus laat ons geen rust'. Het is geen moeten, maar een soort van vanzelfsprekendheid. Je kunt niet anders. Je wilt niet anders. Dat is

een kenmerk van een ware gelovige. Paulus zegt: wanneer Jezus in jou is komen wonen dan heeft dat effect op de manier waar op je leeft. Je gaat Jezus leven. Zijn liefde gaat door jou heen stromen. Het één is het logische gevolg van het ander.

Maar hier stuiten we op een probleem. We herkennen dit niet als realiteit, althans niet altijd. Ik niet in ieder geval. Bediening kan plichtmatig zijn. Je doet het, maar je hart zit er niet in. Kinderen kunnen het bloed onder je nagels vandaan halen en de jouw liefde is dan ver te zoeken. Hoe komt dat? Kijk naar vers 15: 'Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is.' Het derde punt is: gedreven worden door Gods liefde is een dagelijkse keuze.

Kijk, onze standaardinstelling is dat wij op de troon van ons leven zitten. Dit is al van jongs af aan. Je hoeft kinderen niet te leren om egoïstisch te zijn. Je favoriete autootje die ga je niet delen, die is van jou! En dan worden we ouder, we groeien in dienstbaarheid en opofferingsgezindheid, maar deze natuurlijke neiging om jezelf het belangrijkste te vinden raken we niet kwijt. Dan komen we tot geloof. Jezus maakt ons levenshuis schoon. Hij vergeeft ons. Hij geeft ons Zijn Geest. Hij stort Zijn liefde in ons uit. Maar Hij eist ook de troon van ons leven. Hij wil de touwtjes in handen hebben. Hij is niet alleen Heiland, maar ook Heer. Niet omdat Hij egoïstisch is, maar juist omdat Hij ons liefheeft. Hij weet namelijk dat wanneer Hij het middelpunt is van ons bestaan we het beste tot ons recht komen. Dit is wat Paulus bedoelt in vers 15 wanneer hij zegt: '...opdat zij die (eeuwig) leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem'. 'Niet meer voor zichzelf zouden leven'. Dat de liefde van God ons drijft is vanzelfsprekend, maar geen automatisme. En dat we niet elk moment ervaren dat 'de liefde van God dringt' komt o.a. hierdoor. We koesteren onszelf teveel: onze plannetjes, ons comfort. Het is elke dag de vraag: wie zit er op de troon van mijn leven? Willen we gedreven worden Zijn liefde, of gaat om mij, om mijn comfort, om mijn eer?

De eerste van de 95 stellingen die Martin Luther op de deur van de slotkapel in Wittenberg bevestigde luidde als volgt: 'Toen onze Heere en Meester Jezus Christus zei: 'Bekeer u' (*Mat. 4:17*), wilde Hij dat het hele leven van zijn gelovigen een voortdurende bekering is'. De enige manier waarop we na onze bekering vol kunnen zijn van Gods liefde is om Hem elke dag te vragen Zijn rechtmatige plek op de troon van jouw levenshuis in te nemen. Een dagelijks omkeren weg van onszelf richting Jezus.

Ben jij gegrepen door Gods liefde door Jezus? Ken je Hem als jouw persoonlijke Verlosser? Dan is Gods liefde in jouw hart uitgestort. Je hebt echt wat te bieden: Jezus. Wil je ook gedreven zijn door Zijn liefde? Zorg dan dat je zelf blijft in de grip van Gods liefde. Zoals *2 Thessalonicenzen 3:5* het zegt: 'En de Heere moge uw harten richten op de liefde van God'. Elke keer weer komen bij het kruis van Jezus. Elke dag opnieuw jouw leven in Zijn hand leggen. Belijden dat je Hem nodig hebt, je eigen ik afleggen en naar Hem opzien. De kinderen in jouw wereld hebben Jezus nodig. Wanneer je zelf gegrepen en gedreven bent door Jezus ben je een heldere wegwijzer naar Hem.

Naast zelf in de grip van Gods liefde te blijven zijn er veel concrete manieren om de liefde van God over te dragen. Ik sluit af met zeven concrete suggesties die je daarbij kunnen helpen.

1. *Vertel ze dat er een God in de hemel is die hun liefheeft.* Steeds meer kinderen groeien op zonder enige vorm van liefde. Het maakt ze onvoorstelbaar kwetsbaar. Ze moeten de boodschap horen dat wat ze ook gedaan hebben of zullen doen er Eén is die ze liefheeft. Iemand bij wie ze mogen schuilen, die hun kent en nooit teleurstelt. Zeg het! Laat ze het horen: God houdt van jou! Je kunt dat nooit genoeg zeggen.
2. *Leg het Evangelie uit.* Kinderen zijn geen onbeschreven blad. Ze hebben Jezus' vergeving nodig om voor eeuwig behouden te zijn. Het Evangelie is in de kern geen ingewikkeld verhaal, maar het moet wel uitgelegd worden en we doen de kinderen tekort wanneer wij dit niet doen. Te vaak in kinderwerk wordt gezegd dat: je mag je hart aan Jezus geven, zonder uit te leggen wat dit betekent en hoe je dat doet. Statistieken laten zien dat de meeste gelovigen Jezus hebben leren kennen in hun jonge jaren. Het is niet aan ons om de Heilige Geest te zijn, maar we hebben wel degelijk een belangrijk rol. Eén van de seminars vandaag zal je daarbij meer handvaten geven.
3. *Stel Jezus centraal.* Wij kunnen invloed uitoefenen, maar uiteindelijk het hart van een kind niet bereiken, dat is Gods werk. Dit betekent dat we kinderen altijd moeten wijzen op Jezus. Wat zeg je bijvoorbeeld tegen je dochter als ze lelijk is geweest tegen haar broer en niet voor de eerste keer en gefrustreerd uitroept: 'Ik kan niet aardig zijn, het lukt met niet!' Wat zeggen we dan? 'A joh, dat is niet erg, we doen allemaal wel eens verkeerde dingen. Of: je moet gewoon beter je best doen. Tel tot 10 dat helpt nog wel eens! Nee, we zeggen: 'je hebt gelijk, je kunt het zelf ook niet, daarom is Jezus gekomen'. Wijs ze op Jezus en op het kruis. Ze moeten afhankelijk worden van Hem, leunen op Hem – niet op jou.
4. *Zie de kinderen door de ogen van God.* Wat zegt God over kinderen? Ze zijn geschapen naar Gods beeld en daarmee waardevol in Zijn ogen. Ik zeg dat tegen mijzelf wanneer ik met een kind te maken heb dat al gauw in je irritatie-zone zit. God zegt dat elk kind uniek is, geen one size fits all. Gods standaard is hetzelfde, maar wat werkt voor de één werkt misschien niet voor de ander. Dit voorkomt dat je kinderen onderling gaat vergelijken. God zegt zoveel over hoe Hij kinderen ziet en ze moeten bepalend zijn voor hoe wij hen zijn. Bid: 'O Heer, help mij om hem of haar door uw ogen te zien.'
5. *Laat de Bijbel spreken.* De beste woordvoerder voor Gods liefde is God zelf. Laat Hem aan het woord. De Bijbel is in de eerste plaats niet een verslag van wat er met mensen gebeurde, maar van Gods oneindige liefde voor deze wereld. Met je eigen kinderen: lees voor uit de (kinder)Bijbel, geef ze een eigen Bijbel wanneer zelf kunnen lezen. Help ze om stille tijd te houden. Op de zondagsschool of de club: vertel de Bijbelverhalen, en niet alleen de bekende verhalen. Vertel je verhaal met een open Bijbel zodat de kinderen zien dat het niet uit één of ander boekje komt. Richt de aandacht van de kinderen op wie God is: wat Zijn karakter is, hoe

goed en groot Hij is. Laat je kinderen zelf de liefde van God zien, horen en proeven door de Bijbel.

6. *Wees zelf enthousiast over Jezus.* Paulus zegt in Kolossenzen 4:6: 'Laat uw woord altijd aangenaam zijn, met zout smakelijk gemaakt'. Dit geldt vooral als we spreken over Jezus. Stel u voor dat ik u enthousiast wil maken voor onze kinderkampen dan is de beste reclame een bezielde en hartstochtelijk pleidooi, of nog beter een enthousiaste deelnemer. Vol zijn van Jezus, verwonderd zijn over Zijn liefde is niet alleen goed voor uzelf, maar ook voor uw kinderen. Herinner uzelf aan waarom het zo geweldig is om Zijn kind te zijn. Vraag God om in uw eigen hart een enthousiasme terug te brengen voor Hem.

7. *Toon interesse en schuw fysieke aanraking niet-* Gods liefde heeft een stem en handen en armen. Kijk maar eens hoe Jezus in de Evangelieën omging met kwetsbare mensen of hen die aan de rand van de maatschappij stonden, zoals melaatsen en blinden. Hij sprak met ze, Hij stelde ze vragen en Hij raakte ze aan. Denk aan de melaatse man die bij Jezus kwam en Hem smeekt om hem te reinigen. Voordat Hij zegt: 'Ik wil, wordt beter' steek Hij Zijn hand uit en raakt Hij hem aan. Tegen al het regels in. Ik realiseer me dat we in een tijd leven waar we voorzichtig moeten zijn met lichamelijk contact. Maar zoveel kinderen zijn emotioneel uitgehongerd en hebben behoefte aan een bemoedigend woord en een aai over de bol of een arm om hun schouder. Wees wijs, maar wees niet bang. Liefde laat zich niet alleen in woorden vangen.

De liefde van God, een 'oude' boodschap maar nog even relevant voor ons vandaag. Blijf je verwonderen over wie Jezus is, wat Hij voor jou gedaan heeft. Hou je oog op Hem gericht, laat Hem de maat van jouw leven bepalen. Gegrepen en gedreven door Gods liefde is het mooiste geschenk wat je aan de kinderen in jouw leven kunt geven.